

Танасій КОЛОТИЛО (1952–2009)

12 жовтня 2009 року на 57 році життя передчасно помер Танасій Колотило, кандидат філологічних наук, доцент кафедри журналістики, завідувач навчально-наукової лабораторії етнології Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка.

Прекрасний знавець усної народної словесності Танасій Колотило був непересічною особистістю. Народився на Буковині, а більшу частину свого життя прожив на Поділлі. Його інтереси сягають глибин народної творчості. Вивчав український фольклор, прищеплював любов до народного слова своїм учням і послідовникам. Справою усього його життя було записування та дослідження української усної словесності на Поділлі.

Танасій Колотило народився 18 жовтня 1952 року у селі Черепківці Глибоцького району Чернівецької області. Після закінчення в 1979 році філологічного факультету Чернівецького державного університету розпочав педагогічну діяльність на посаді вчителя української мови і літератури у Чортківській школі № 4 (Тернопільська обл.). Згодом, у 1982 році, він був обраний на посаду асистента кафедри української літератури Кам'янець-Подільського педінституту, де викладав курс народознавства. Постійно дбав про самовдосконалення, а свої лекції й практичні заняття завжди збагачував новими концепціями та ідеями, пов'язаними передусім із усною народною словесністю та давньою українською літературою. 1985 року пройшов курси підвищення кваліфікації викладачів у Львівському державному університеті імені Івана Франка, де слухав лекції таких кваліфікованих літературознавців, як І. Денисюк, Л. Міщенко, Т. Комаринець, В. Лесик, А. Скоць. 20 жовтня 1987 року 35-річний Танасій Колотило вступив до аспірантури при Інституті мистецтвознавства, фольклору та етнографії імені М. Рильського АН УРСР зі спеціальності – 10.01.09 "фольклористика". З того часу вся його наукова діяльність тісно пов'язана з цією авторитетною науковою установою. В період навчання мав можливість працювати у багатьох архівних фондах Києва, Чернігова, Санкт-Петербурга. Був здібним та сумлінним аспірантом, про що свідчить успішний захист кандидатської дисертації з теми "Українська народна пісенна алегорія" (1991). Він перейняв науковий досвід і пройшов школу таких провідних українських фольклористів, як М. Пазяк (науковий керівник), О. Дей, М. Дмитренко, С. Грица, Л. Дунаєвська та ін. У період навчання в аспірантурі упорядкував зібрання текстів українських народних алегоричних пісень, яке в 1991 році виходить друком під назвою "Чи я в лузі не калина була". Отже, свою наукову й педагогічну діяльність Танасій Колотило міцно пов'язав з опрацюванням уже записаних фольклорних матеріалів та пошуками нових народнопоетичних текстів. За дієвої допомоги ректора Кам'янець-Подільського

державного педагогічного інституту А. Копилова вчений упродовж 1991–1996 років активно працює над оформленням експозицій кабінету народознавства, який 18 жовтня 1996 р. став навчально-науковою лабораторією, яка під його керівництвом досягла значних успіхів. Танасій Колотило разом зі студентами щорічно проводив польові експедиційні дослідження на теренах подільського регіону (всього зробив 16 виїздів). Учений виступає активним учасником відновлення української фольклористики на теренах Поділля, бере активну участь у всеукраїнських та міжнародних наукових конференціях. Значним є науковий доробок Т. Колотила – численні праці з давньої української літератури, української фольклористики й народознавства. У світ виходили ґрунтовно опрацьовані наукові статті, зокрема "Відображення деяких повір'їв подолян у художній літературі", "Алегорія у системі художнього пізнання", "І. Огієнко про виникнення письма у слов'ян", "Про перший ґрім в етнології українців", "Мелетій Смотрицький – поборник єднань народних" та низка інших. Феноменальною була обізнаність Танасія Колотила з маловідомими фактами розвитку української фольклористики у ХІХ – початку ХХІ століть. Він був тонким знавцем і поціновувачем перлів народної словесності, товаришував з багатьма відомими науковцями, контакти з якими налагоджувались під час участі у наукових конференціях та в період перебування в аспірантурі у Києві. Прикметною рисою Танасія Колотила як науковця було прагнення наукової істини, а тому чимало часу він віддавав роботі над фольклорними записами у фондах навчально-наукової лабораторії етнології, де нагромадив унікальний матеріал.

Навіть тяжко хворий, дослідник майже до останку працював над укладанням і підготовкою до друку збірника "Пісенні жарти з Поділля". На жаль, повною мірою зреалізувати усі свої напрацювання та ідеї йому перешкодила передчасна смерть.

Світлий образ Танасія Колотила назавжди залишиться в пам'яті його колег, студентів, учнів, приятелів, усіх, хто спілкувався з ним. Царства Небесного його душі і вічної пам'яті на Землі.

В'ячеслав ШЕВЧУК,

аспірант кафедри української фольклористики імені акад. Філарета Колесси
Львівського національного університету імені Івана Франка